

ارزیابی فعالیت آنتی اکسیدانی عصاره آبی و اتانولی تفاله انگور رقم عسگری با استفاده از اسپکتروسکوپی UV-Vis

سیدهاشم اخلاقی^{۱*}، مهتری نعیمی مسرور^۲

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سبزوار، گروه شیمی

دانش آموخته گروه مهندسی صنایع غذایی، سبزوار، ایران

تاریخ ثبت اولیه: ۱۳۹۶/۱۱/۱۰، تاریخ دریافت نسخه اصلاح شده: ۱۳۹۷/۰۱/۲۲، تاریخ پذیرش قطعی: ۱۳۹۷/۰۲/۰۳

چکیده

در این پژوهش، عصاره های آبی و اتانولی تفاله انگور به روشهای اولتراسوند و پرکولاسیون استخراج شد. میزان کل ترکیبات فنولی موجود در عصاره ها به روش فولین سیوکالتیو و قدرت مهارکنندگی رادیکال آزاد به روش ۲و۲-دی فنیل-۱-پیکریل هیدرازیل و قدرت کیلیت کنندگی یون آهن به روش جذب فروزین تعیین گردید. تجزیه واریانس با برنامه آماری SAS نشان داد که اثر حلال، زمان، شدت و اثر متقابل [شدت×زمان] و [شدت×حلال] و [زمان×حلال] بر روی قدرت رادیکال گیرندگی تفاوت معنی داری در سطح ۰/۰۱ (یک درصد) بین سطوح آزمایشی دارد. مقایسه میانگین تیمارها نشان داد که قدرت رادیکال گیرندگی ۵۰٪ استفاده از حلال آبی نسبت به حلال اتانولی بیشتر است. بالاترین قدرت رادیکال گیرندگی عصاره التراسوند در زمان ۴۰ دقیقه و کمترین قدرت آن در زمان ۳۰ دقیقه مشاهده گردید. افزایش شدت اولتراسوند سبب کاهش قدرت رادیکال گیرندگی شد طوری که بیشینه آن در شدت ۲۰ درصد و کمینه آن در شدت ۴۰ درصد مشاهده گردید.

واژه های کلیدی: تفاله انگور، ترکیبات فنلی، آنتی اکسیدان طبیعی، قدرت کیلیت کنندگی، رادیکال های آزاد

۱. مقدمه

به طور کلی مواد مغذی ترکیباتی هستند که در داخل غذاها وارد شده و وظایف مواد غذایی از طریق آنها به انجام می رسد، تاکنون شش دسته از مواد مغذی در تغذیه انسان شناخته شده اند: کربوهیدراتها، چربیها، پروتئین ها، ویتامین ها، عناصر معدنی و آب.

*عهده دار مکاتبات: سیدهاشم اخلاقی

نشانی: گروه شیمی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی، سبزوار، ایران

پست الکترونیک: E-mail: hashemakhlghi@hotmail.com

تلفن: ۰۹۱۵۱۷۰۶۱۸۳

بنابراین رژیم غذایی با مقادیر زیاد میوه و سبزی و مقادیر کم کلسترول و چربی به طور معکوس با ظهور بیماری قلبی-عروقی، سرطان و ظهور بیماری‌های مزمن مرتبط است و طول عمر را افزایش می‌دهد. همچنین مشخص شده که ترکیبات فنولیک یکی از اصلی‌ترین گروه‌هایی هستند که از بیماری‌هایی مانند تصلب شراین و سرطان جلوگیری می‌کند. بکارگیری اسیدهای فنولی طبیعی به عنوان ترکیبی که رادیکال‌های آزاد را درگیر می‌کنند به شدت مورد توجه محققان قرار گرفته است [۱]. آنتی‌اکسیدان‌های شیمیایی که بیشترین استفاده را در صنعت غذا دارند، شامل BHT، BHA، TBHQ و پروپیل گالات می‌باشد. مطالعات بسیاری نشان داده‌اند که ترکیبات پلی فنولیک، آنتی‌اکسیدان‌های خوبی در برابر پراکسیداسیون چربی‌ها در فسفولیپیدها و سیستم‌های بیولوژیکی هستند. این قضیه عموماً پذیرفته شده که موقعیت تنش اکسیداتیو به وسیله گونه‌های مختلف اکسیژن فعال شده مانند رادیکال‌های سوپراکسید، هیدروکسیل و متوکسیل ایجاد می‌شود. رادیکال‌ها نقش مهمی در ایجاد بیماری‌های مختلف مانند اختلالات عصبی، سرطان و بیماری‌های قلبی-عروقی دارند. از دیدگاه صنعتی و تغذیه‌ای اضافه کردن یک ماده برای کنترل فرایند اکسیداسیون و بهبود کیفیت محصولات غذایی ضروری به نظر می‌رسد. در این رابطه آنتی‌اکسیدان‌ها ترکیباتی هستند که با به تأخیر انداختن فرایند اکسیداسیون باعث افزایش نیمه عمر چربی‌ها می‌شوند. مطالعات نشان می‌دهند که دلیل محافظت آنتی‌اکسیدان‌ها از چربی‌ها احتمالاً به خاطر توانایی این ترکیبات در جمع کردن رادیکال‌های آزاد است. در حقیقت آنتی‌اکسیدان‌ها به وسیله واکنش با رادیکال‌های آزاد قبل از اینکه با اکسیژن یا با اسیدهای چرب واکنش دهند، از بین می‌روند.

درخت انگور که در ایران آن را تاک یا مو می‌نامند، از نظر گیاه‌شناسی دارای گونه‌های مختلف است که مهم‌ترین آن‌ها گونه وینفرا از جنس ویتیس و از خانواده ویتاسه می‌باشد. ارقام وینفرا دارای بهترین کیفیت محصول بوده و در اکثر مناطق معتدل جهان کشت و بهره‌برداری می‌گردد [۲]. انگور رسیده میوه مفیدی در درمان یبوست‌ها، التهاب معده و روده، سیاه سرفه، سل ریوی، کم‌خونی و نقرس می‌باشد. همچنین دفع‌کننده سموم بدن و تولیدکننده خون مفید و پاک‌کننده کلیه‌هاست. اخیراً دانشمندان به این موضوع پی برده‌اند که انگور و دانه‌های آن می‌تواند در جوانی و سلامت پوست نقش بسزایی داشته و برای سلامت قلب و ریه و کلیه مفید باشد [۲].

ایران به علت برخورداری از شرایط جغرافیایی و اقلیمی مناسب، یکی از مهم‌ترین مناطق پرورش انگور در جهان محسوب می‌شود. به طوری که ایران ششمین کشور تولیدکننده انگور در جهان می‌باشد [۳]. مو گیاهی است از تیره‌ی آمپلی داسه^۲ که آن را سارمانتاسه^۳ و یا ویتاسه^۴ نیز می‌نامند. این تیره، شامل ۱۰ جنس مختلف است که عده‌ای از آنان، جزو گیاهان زینتی بوده و جنس‌های دیگر، به استثنای جنس ویتیس^۵ که از لحاظ تغذیه مورد توجه می‌باشد، فاقد اهمیت هستند. این رقم، بیشتر به مصرف تازه‌خوری می‌رسد و کاشت آن در اکثر نقاط ایران گسترش دارد. اندازه حبه نسبتاً کوچک (متوسط)، بدون دانه، شکل حبه بیضوی و کشیده، رنگ آن

¹ Scavenge

² Amplidaceae

³ Sarmentaceae

⁴ -Vitaceae

⁵-Vitis

سبز مایل به زرد، پوست حبه نازک و گوشت آن لطیف، پر آب و شیرین است. قابلیت حمل و نقل و نگهداری آن ضعیف بوده، وغالبا دارای خال های قهوه ای و هسته می باشد.

در تحقیقی فعالیت آنتی اکسیدانی عصاره های بدست آمده از باقی مانده های دانه های روغنی متفاوت با حلال هایی مانند متانل ۷۰٪، آب و اتیل استات مورد مطالعه قرار گرفت [۴]. کل ترکیبات فنلی به وسیله روش فولین سیکالتیو تعیین شده و بر عصاره های مختلف به نسبت ۱۹ تا ۳ درصد بود. فعالیت آنتی اکسیدانی عصاره ها با روشهای (B- کاروتن - لینولئیک اسید و ESR) تعیین شد ولی ارتباط میان روش های استفاده شده برای خصوصیات فعالیت آنتی اکسیدانی ترکیبات باقی مانده وابسته به قطبیت حلال ها می باشد.

فعالیت آنتی اکسیدانی عصاره اتانولی شش نوع چای سبز، زرد، سفید، سبزی تیره و اولونگ بر اکسیداسیون روغن کانولا در دمای ۱۰۰ درجه سانتی گراد مورد ارزیابی قرار گرفت [۵]. سنجش اکسیژن مصرفی و تغییرات اسیدهای لنولئیک و لینولئیک مشخص کرد که عصاره های اتانولی چای سبز، زرد و سفید به شدت مانع از اکسیداسیون شده و قابل مقایسه با BHT می باشند. محققان مذکور این امر را به وجود ترکیبات پلی فنولی طبیعی چای نسبت دادند. در مقابل، چای اولونگ اثر آنتی اکسیدانی متوسط و چای سیاه و چای سبزی تیره فاقد اثر محافظت کنندگی یا دارای اثر اندکی بر روی روغن کانولا بودند.

در تحقیقی دیگر، فعالیت آنتی اکسیدانی پودر و عصاره مرزنگوش، نعنای، ریحان، و زیره سبز در نوعی کراکر مورد ارزیابی قرار گرفت [۶]. عصاره هر چهار گیاه (۰/۰۲ درصد) در مقایسه با BHT و پودر آنها (۰/۵ درصد) در مقایسه با نمونه کنترل (بدون آنتی اکسیدان) نتایج بهتری در برداشت.

هدف از این پژوهش، مطالعه و استخراج ترکیبات فنولیک تفاله انگور رقم عسکری، درصد قدرت مهار کنندگی عصاره های حاصله به روش آبی و اتانولی، قدرت کیلیت کنندگی یون آهن به روش فروزین در عصاره های استخراجی به روش پرکولاسیون و اولتراسوند می باشد.

۲. مواد و روش ها

۲-۱. نمونه مورد آزمایش

برای این پژوهش، انگور عسگری تازه به عنوان ماده ی اولیه اصلی برای استخراج آنتی اکسیدان تفاله، در تابستان ۱۳۹۳ از تاکستان های شهرستان کاشمر جمع آوری و فوراً به سبزواری انتقال و تا شروع آزمایش در یخچال نگهداری شد.

۲-۲. معرف ها و مواد شیمیایی

معرف فولین سیکالتیو، معرف DPPH، اسید گالیک، آنتی اکسیدان های سنتزی، کربنات سدیم، اتانول و متانول از شرکت مرک تهیه شدند.

۲-۳. تجهیزات

دسیکاتور، شیکرلوله‌ای، هم زن مغناطیسی، ترازوی دیجیتالی با دقت ۰/۰۰۱ گرم مدل AND ژاپن، اسپکتروفتومتری UV-Vis از شرکت میلتنون امریکا، سانتریفیوژ ساخت آلمان، دستگاه اولتراسوند ساخت آلمان، آون معمولی، پیست های مدرج استریل، آبمیوه گیری خانگی از تجهیزات مورد استفاده در این پژوهش بودند.

۲-۴. مراحل انجام پژوهش

۲-۴-۱. آماده سازی عصاره ها

در این مطالعه ترکیبات آنتی‌اکسیدانی موجود در تفاله تازه انگور رقم عسگری با دو روش مختلف عصاره گیری با حلال (پرکولاسیون یا نفوذ) و روش اولتراسوند استخراج شدند.

۲-۴-۱-۱. استخراج ترکیبات آنتی‌اکسیدانی با حلال (پرکولاسیون)

جهت استخراج عصاره‌های آبی و اتانولی ابتدا ۲۰ گرم از تفاله تازه انگور آگیری شده با ۱۰۰ میلی لیتر اتانول (۱:۵ وزنی/حجمی) طی ۲۴ ساعت، توسط دستگاه همزن مغناطیسی در دمای اتاق مخلوط شدند (جهت ممانعت از تبخیر اتانول، روی بشر، فویل قرار داده شد) عصاره آبی پرکولاسیون هم به همین صورت تهیه شد. سپس محتویات ظرف استخراج، بعد از عبور از فیلتر پارچه‌ای به کمک کاغذ صافی واتمن شماره ۴۲ تحت خلاء طی دو تکرار صاف و سپس سانتریفیوژ شد. عصاره استخراجی، به ظروف شیشه‌ای تیره منتقل و در یخچال نگهداری شد. برای تعیین راندمان عصاره گیری مقداری از عصاره در دمای کمتر از ۴۰°C خشک و وزن گردید.

۲-۴-۱-۲. استخراج با اولتراسوند

به منظور بهینه سازی عصاره گیری و با توجه به قطبیت متفاوت ترکیبات آنتی‌اکسیدان، استخراج عصاره با استفاده از آب و اتانول انجام شد. برای تهیه هر کدام از ۹ عصاره اولتراسوند اتانولی و آبی، هر بار ۲۰ گرم تفاله تازه را توزین و با ۱۰۰ میلی لیتر آب مقطر (۱:۵ وزنی/حجمی) با هم زن شیشه‌ای مخلوط کرده، و به مدت ۲۰، ۳۰ و ۴۰ دقیقه با شدت های ۲۰، ۳۰ و ۴۰ کیلو هرترز، به صورت نیمه مداوم (پالس) تحت تاثیر امواج التراسوند قرار داده شد. بعد از اتمام هر عملیات محتویات داخل بشر با کاغذ واتمن تحت خلاء صاف شد و عصاره صاف شده را به شیشه های تیره منتقل کرده و داخل یخچال نگهداری شد.

۲-۴-۲. انتخاب مناسب ترین حلال و روش استخراج

به منظور تعیین تاثیر نوع حلال و روش استخراج بر راندمان عصاره گیری و بازده استخراج ترکیبات فنولیک و انتخاب مناسبترین حلال و روش استخراج، نتایج حاصله از دو نوع حلال و دو روش استخراج در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار مورد تجزیه واریانس قرار گرفتند و مناسبترین حلال و روش براساس مقایسه میانگن، انتخاب شدند.

اولتراسوند احتمالاً آسانترین روش برای تخریب سلول‌ها و تولید عصاره‌ها می‌باشد. به منظور استخراج مواد، غشاء سلول‌ها باید شکسته شود، کاویتاسیون اولتراسوند، نیروهای برشی را ایجاد می‌کند که دیواره های سلول را به طور مکانیکی می‌شکند و انتقال

مواد را بهبود می‌بخشد، به همین دلیل روش التراسوند سریع‌تر و کامل‌تر از روش پرکولاسیون و سایر روش‌های غرقابی است. کاویتاسیون التراسوند هم چنین سبب کاهش اندازه ذرات می‌شود که سطح تماس را افزایش داده و در نتیجه انتشار حلال در بافت افزایش می‌یابد. راندمان عصاره‌گیری در طی ۲۴ ساعت با روش پرکولاسیون تقریباً برابر با ۱۵ دقیقه استخراج با روش اولتراسوند می‌باشد.

در ادامه آزمایش، حلال انتخاب شده براساس بهترین راندمان عصاره‌گیری و بالاترین مقدار کل ترکیبات فنولیک برای ارزیابی فعالیت آنتی‌اکسیدانی مورد استفاده قرار گرفت. برای استخراج آنتی‌اکسیدان‌ها، حلال‌های با قطبیت متوسط بهتر از حلال‌های غیرقطبی و یا حلال‌های با قطبیت بالاست [۷].

۲-۴-۳. اندازه‌گیری مقدار کل ترکیبات فنولی

مقادیر ترکیبات فنولیک کل در نمونه‌های عصاره گیاهی توسط روش فولین سیوکالتو اندازه‌گیری شد. بر طبق این روش، در لوله آزمایش به ۰/۵ میلی لیتر عصاره‌ها با غلظت ۱۰۰۰ ppm و همچنین محلول‌های استاندارد گالیک اسید (۵، ۱۰، ۲۰، ۴۰ و ۸۰ ppm با سه تکرار) مقدار ۰/۵ میلی لیتر معرف فولین سیوکالتو (رقیق شده با آب مقطر به نسبت ۱ به ۱۰) و نیز ۱/۵ میلی لیتر آب مقطر مخلوط شد و به شدت همزده و بعد از ۵ دقیقه مقدار ۱ میلی لیتر کربنات سدیم ۷/۵٪ اضافه و مخلوط شد. بعد از ۲ ساعت نگهداری در تاریکی و در دمای محیط آزمایشگاه، جذب نوری آن توسط اسپکتروفتومتر در طول موج ۷۶۰ نانومتر قرائت شد. مقادیر فنولیک کل در نمونه‌های عصاره با استفاده از منحنی استاندارد برحسب میلی گرم گالیک اسید در گرم عصاره خشک بیان شد.

۲-۴-۴. تعیین فعالیت آنتی‌رادیکالی به روش DPPH (۲و۲- دی فنیل-۱- پیکریل هیدرازیل)

جهت تعیین فعالیت آنتی‌اکسیدانی از رادیکال آزاد و پایدار DPPH از شرکت سیگما امریکا استفاده شد. برای این منظور از عصاره‌های استخراجی در ۴ رقت ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ میکرولیتر استفاده شد، بعلاوه ۳/۵ میلی لیتر معرف DPPH اضافه نموده و در آخر ۲ میلی لیتر کربنات سدیم اضافه، درب بندی و به مدت ۳۰ دقیقه انکوبه شد، سپس جذب آنها در طول موج ۵۱۷ نانومتر توسط اسپکتروفتومتری (مدل میلتن، ساخت امریکا) قرائت شد و در نهایت درصد مهار رادیکال‌های آزاد DPPH با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد.

$$RSC\% = (A_{blank} - A_{sample}) / A_{blank}$$

A_{blank} : جذب شاهد (که حاوی ۲ ml آب مقطر در ۲ ml از محلول DPPH می‌باشد).

A_{sample} : جذب نمونه

در این روش رنگ ارغوانی رادیکال‌های آزاد DPPH در طول موج ۵۱۷ نانومتر توسط آنتی‌اکسیدان کاهش یافته و به رنگ زرد تبدیل می‌شود. درجه بی‌رنگ شدن این ترکیب بیانگر قدرت به دام اندازی رادیکال آزاد توسط آنتی‌اکسیدان مربوطه می‌باشد.

نتایج اعداد به دست آمده به صورت IC_{50} گزارش گردید. IC_{50} غلظتی از عصاره است که میزان جذب نمونه شاهد را که شامل DPPH است به نصف کاهش دهد و یا به عبارتی دیگر فعالیت حذف کنندگی رادیکال بوده و بیانگر فعالیت آنتی‌اکسیدانی و درصد مهار کنندگی است.

۲-۴-۵. روش آماری

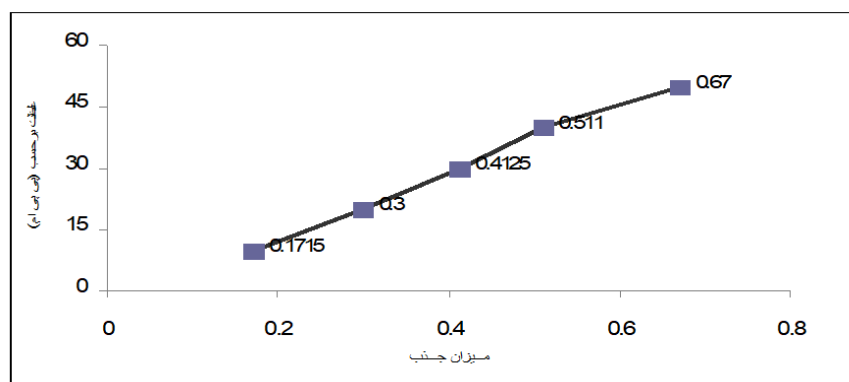
به منظور تعیین اثر حلال و روش استخراج مناسبتر ترکیبات فنولیک، قدرت آنتی رادیکالی و توانایی کیلیت کردن یون آهن با استفاده از معرف‌ها و همچنین برای مقایسه اثر حلال \times زمان، شدت \times حلال، شدت \times زمان بر روی قدرت رادیکال گیرندگی در سطح $p \leq 0.01$ آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار انجام شد. داده‌ها به کمک نرم افزار SAS (9.1) مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند.

۳. نتایج و بحث

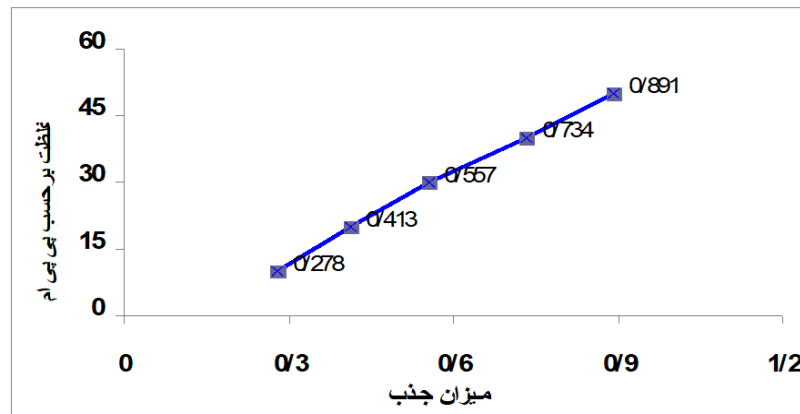
۳-۱. رسم منحنی استاندارد اسید گالیک

محلولهای استاندارد در غلظت‌های مختلف اسید گالیک (۱۰، ۲۰، ۳۰، ۴۰ و ۵۰ ppm در متانول ۶۰ درصد و متانول خالص) تهیه شد. ۱۰۰ میکرولیتر از هر یک از محلول‌ها را در لوله آزمایش وارد کرده و سایر مراحل را بر اساس قسمت قبلی انجام دادیم. آزمون جذب برای هر یک از محلول‌های استاندارد در سه تکرار انجام شد. منحنی جذب اسید گالیک با توجه به غلظت‌های ساخته شده رسم شد و سپس مقدار کل ترکیبات فنولی برای هر یک از عصاره‌ها، براساس معادله خط منحنی جذب اسید گالیک محاسبه شد.

منحنی کالیبراسیون ترکیبات فنولی برحسب اسید گالیک با متانول خالص و متانول ۶۰٪ در شکل‌های ۱ و ۲ نشان داده شده است. با توجه به معادله رگرسیون بدست آمده برای اسید گالیک در دو حلال متانول ۶۰٪ ($y = 64.48x - 7.051$) و متانول خالص ($y = 82.32x - 3.998$) و با قرار دادن جذب هر یک از عصاره‌ها در این معادلات، مقدار کل ترکیبات فنولی بر حسب میلی گرم اسید گالیک به ازای ۱ گرم ماده خشک بدست آمد.

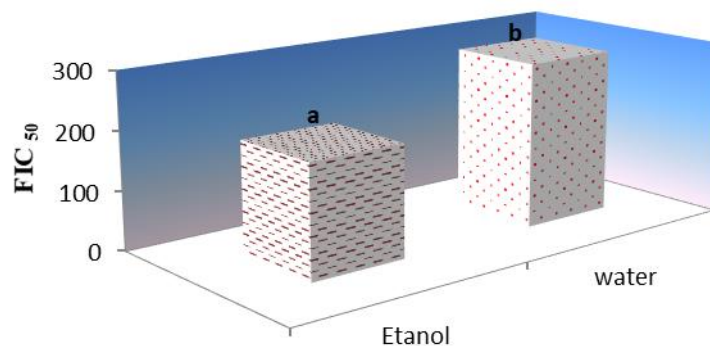
شکل ۱. نمودار اسید گالیک در متانول خالص

شکل ۲. نمودار اسید گالیک در متانول ۶۰٪

۲-۳. ترکیبات فنلی حاصل از عصاره پرکولاسیون

اندازه گیری ترکیبات فنلیک با حلال آبی و اتانولی، تأثیر معنی دار نوع حلال و نوع روش استخراج را بر میزان ترکیبات فنلیک استخراج شده نشان داد ($p < 0/05$). بر این اساس می توان نتیجه گیری کرد که میزان ترکیبات فنلی عصاره های مذکور با افزایش قطبیت حلال افزایش می یابد. حلال آب علاوه بر راندمان بالا، ترکیبات فنلی بیشتری را نسبت به حلال اتانولی استخراج کرد (شکل ۳). در واقع حلال آب مواد جامد قابل استخراج بیشتری را در خود حل کرده است اما همه این ترکیبات لزوماً ترکیبات فنلی نیستند.

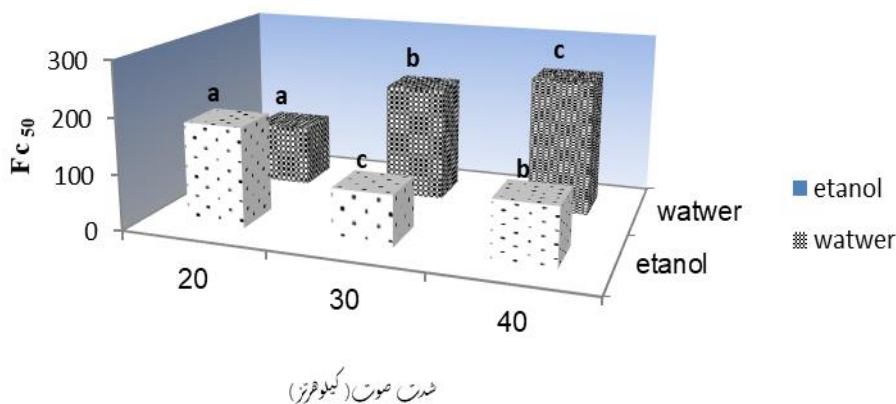
شکل ۳. میزان ترکیبات فنلی به روش پرکولاسیون در دو حلال آبی و اتانولی

۳-۳. ترکیبات فنلی حاصل از عصاره التراسوند

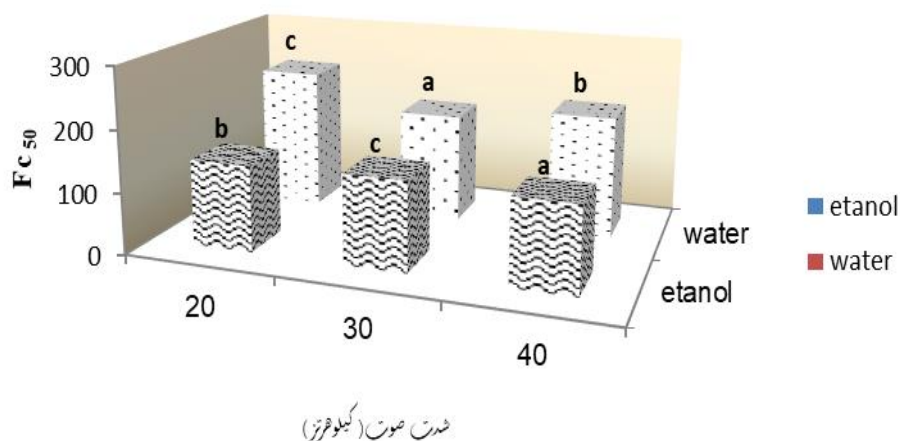
نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر حلال، زمان و شدت بر روی قدرت رادیکال گیرندگی در سطح ۰/۰۵ معنادار است. همچنین اثر متقابل (حلال+زمان) و (حلال+شدت) و (شدت+زمان) بر روی قدرت رادیکال گیرندگی $p < 0/05$ معنی دار بوده است. همان طور که در جدول ۱ نشان داده شده است، بین دو فاکتور مورد بررسی یعنی استخراج آبی و اتانولی در زمان ها و شدت های مختلف، تأثیرات معناداری موجود بوده است، بطوریکه اثر شدت های مختلف اولتراسوند در زمان های مختلف بر عصاره اتانولی در

سطح مورد بررسی دارای تغییراتی بود. همچنین با توجه به جدول دانکن، میزان ترکیبات فنولی تفاله انگور در زمان ها و شدت های مختلف تفاوت معناداری داشت ($p < 0.05$).

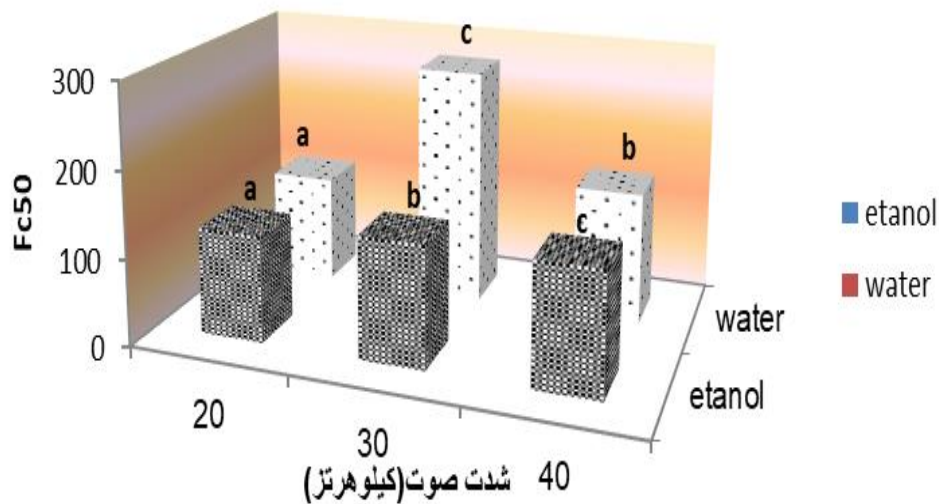
با توجه به جدول ANOVA در زمان 20 دقیقه، با شدت صوت های مختلف بیشترین و کمترین میانگین مربوط به شدت 20 و 30 کیلوهرتز بود (به ترتیب $162/5 \pm 0/7$ و $92/3 \pm 0/81$). اما در استفاده از حلال آبی نیز در شدت ها و زمان های مختلف تاثیر معناداری در سطح مورد بررسی در استخراج عصاره و قدرت فنلی داشت ($p < 0.05$). در تاثیرات متقابل زمان \times شدت، صوت \times نوع حلال (آب)، تفاوت های معناداری مشاهده شد، بطوریکه در زمان 20 دقیقه در شدت صوت های مختلف بیشترین و کمترین میزان حضور ترکیبات فنولی در شدت 30 و 20 کیلوهرتز بود ($212/26 \pm 2$ و $142/5 \pm 2$) (عکس حلال اتانولی) (شکل 4). در مقایسه میانگین بین دو حلال، همانطور که در شکل 4 نشان داده شده است در زمان 20 دقیقه بیشترین میزان مهارکنندگی مربوط به نمونه اتانولی بوده و در شدت های بالاتر قدرت حلال آبی بالاتر می باشد.

شکل 4. میزان تغییرات Fc50 در زمان 20 دقیقه و شدت صوت های

شکل 5. میزان تغییرات Fc50 در زمان 30 دقیقه و شدت صوت های مختلف

شکل ۶. میزان تغییرات Fc50 در زمان ۴۰ دقیقه و شدت صوت های مختلف

مقایسه میانگین تیمارها نشان داد که قدرت رادیکال گیرندگی ۵۰٪ عصاره ها در صورت استفاده از حلال آب نسبت به حلال اتانول بیشتر است. بالاترین قدرت رادیکال گیرندگی در زمان ۴۰ دقیقه و کمترین قدرت رادیکال گیرندگی در ۳۰ دقیقه مشاهده شد. علت اینکه حلال آبی قدرت رادیکال گیرندگی بالاتری نسبت به اتانول دارد این است که استفاده از آب برای استخراج، یک محیط کاملاً قطبی ایجاد می کند. در نتیجه برخی از ترکیبات فنولی با درجه قطبیت پائین کمتر استخراج می شوند. علاوه بر این عصاره های آبی حاوی ناخالصی هایی نظیر اسیدهای آلی، پروتئینها و قندهای محلول می باشند. اما اتانول و متانول همراه با آب توانایی بیشتری در استخراج ترکیبات فنولی دارند. با توجه به این موارد، علت میزان بالای استخراج ترکیبات فنولی در عصاره های متانولی نسبت به آب توجیه می شود.

عرب و همکاران در سال ۲۰۱۱ عمل استخراج با سه حلال متانول، اتانول، اتیل استات به روی دو رقم سبوس برنج ایرانی فجرو طارم انجام دادند و نتایج آنها نشان داد که عصاره استخراجی با حلال متانول نسبت به دو حلال اتانول و اتیل استات دارای بازدهی بیشتر و بهتری بوده و میزان رادیکال گیرندگی عصاره متانولی نیز ۹۳/۹۱٪ بوده است.

کالیتراکا و همکاران اثر حلال های مختلف را در استخراج ترکیبات مختلف هسته انگور مورد بررسی قرار دادند. آن ها دریافتند که استون و متانول به ترتیب سبب بیشترین استخراج پروسیانیدین ها و کاتچین ها در هسته انگور می گردند. این ترکیبات از مهم ترین ترکیبات آنتی اکسیدانی و دارای قدرت احیاکنندگی هسته انگور می باشند و لذا همانطور که مشاهده میشود سیستم های حلال حاوی استون و متانول توانسته اند در استخراج این ترکیبات بهتر عمل نمایند.

جایپراکاشا و همکاران با استخراج عصاره هسته انگور توسط دو سیستم حلال استونی و متانولی دریافتند که سیستم متانولی در مقایسه با سیستم استونی بازده بالاتری داشته ولی در استخراج ترکیبات فنولی ضعیف تر از سیستم استونی عمل می کند. با ثابت بودن پارامتر قطبیت در سیستم های حلال مورد استفاده، نتایج بدست آمده از این پژوهش تأییدی بر یافته های پیشین محققان می باشد.

جدول ۱. میانگین ترکیبات فنلی حاصل از دو روش استخراج آبی و اتانولی

فاکتور	زمان	شدت صوت	میانگین
Fc ₅₀ ¹	۲۰	۲۰	۱۶۲/۵±۰/۷ ^a
		۳۰	۹۱/۳±۰/۸۱ ^c
		۴۰	۱۰۴/۳±۰/۸۱ ^b
Fc ₅₀ ¹	۳۰	۲۰	۱۳۹/۶±۰/۸۱ ^b
		۳۰	۱۴۴/۳±۰/۴۱ ^a
		۴۰	۱۳۹/۶±۰/۲۱ ^b
Fc ₅₀ ¹	۴۰	۲۰	۱۲۲/۷±۰/۱ ^c
		۳۰	۲۹۹/۶±۰/۰۷ ^a
		۴۰	۲۰۱/۳±۰/۱۱ ^b
Fc ₅₀ ²	۲۰	۳۰	۲۱۲/۶±۰/۲۱ ^a
		۴۰	۱۹۱/۲±۰/۳ ^b
		Fc ₅₀ ²	۳۰
۳۰	۲۲۹/۴±۰/۶۱ ^a		
۴۰	۲۰۹/۶±۰/۰۹ ^b		
Fc ₅₀ ²	۴۰	۲۰	۱۴۸/۹±۰/۰۰ ^a
		۳۰	۲۱۱/۸±۰/۰۱ ^c
		۴۰	۱۹۰/۴±۰/۱۱ ^b

± مقادیر نشان دهنده انحراف معیار است. a-c: میانگین های دارای بالا نویس متفاوت با یکدیگر اختلاف معنی داری (کمتر از ۰/۰۵) دارند. Fc₅₀¹: حلال اتانولی.

Fc₅₀²: حلال آبی.

جدول ۲. مقایسه میانگین ترکیبات فنلی حاصل از دو روش استخراج آبی و اتانولی

فاکتور	درجه آزادی	Sum of Square	Mean Square	sig
اثر خطی	۸	۹۴۱۳۵/۴ ^a	۱۱۷۶۶۹/۹	۰/۰۰
Fc501 اثر متقابل	۱	۶۷۷۳۸۴/۱ ^b	۶۷۸۳۴۸/۱	۰/۰۰
زمان	۲	۳۹۳۵۷/۶ ^c	۱۹۶۷۸/۴	۰/۰۰
شدت صوت	۲	۷۰۷۱/۳	۳۵۳۵/۶	۰/۰۰
شدت صوت × زمان	۴	۵۱۷۱۵/۶	۱۲۹۲۸/۹	۰/۰۰
میزان خطا	۲۸	۷۸۲۷۷۸/۷		
اثر خطی	۴	۲۰۲۶۴/۲ ^a	۵۰۶۶/۰۵	۰/۰۱
Fc502 اثر متقابل	۱	۹۷۴۹۱۲/۸	۹۷۴۹۱۲/۸	۰/۰۰
زمان	۲	۱۸۶۷/۷	۹۳۳/۸	۰/۰۰
شدت صوت	۲	۱۸۳۹۶/۵	۹۱۹۸/۲	۰/۰۰
شدت صوت × زمان × حلال آبی	۴	۵۱۰۵۵/۳۵	۱۲۷۶۳/۸	۰/۰۰
میزان خطا	۲۸	۱۰۴۶۳۹/۵		

A: $R^2 = 0/94$ B: $R^2 = 0/99$ C: $R^2 = 0/80$ Fc501: حلال اتانولی. Fc502: حلال آبی.

۳-۴. آزمون DPPH (IC50) عصاره التراسوند

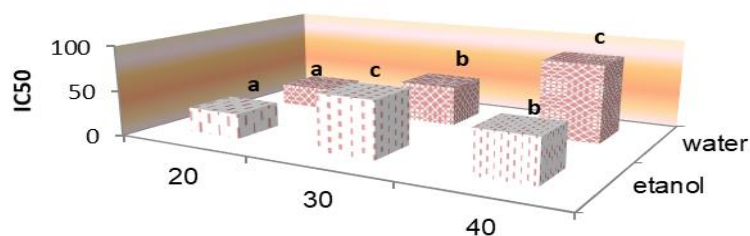
IC50 بیانگر غلظتی از عصاره است که برای مهار ۵۰ درصد رادیکالهای آزاد DPPH مورد نیاز می‌باشد. میزان کمتر، نشان دهنده قدرت آنتی اکسیدانی بالاتر عصاره مربوطه می‌باشد.

در زمان ها و شدت های مختلف، میزان IC50 متفاوتی بدست آمد بطوریکه در زمان ۲۰ دقیقه بیشترین قدرت آنتی اکسیدانی مربوط به شدت ۲۰ کیلوهرتز در حلال اتانولی و آبی بود. میزان میانگین به ترتیب ۲۶/۸۱ و ۲۴/۶۴ بدست آمد. همچنین در زمان دوم و سوم نیز بیشترین قدرت آنتی اکسیدانی مربوط به شدت ۲۰ کیلوهرتز بود (کمترین میزان در سطح مورد بررسی $p < 0/05$)، میزان IC50 در شدت ها و زمان های مورد بررسی در شکل های ۷، ۸ و ۹ نشان داده شده است.

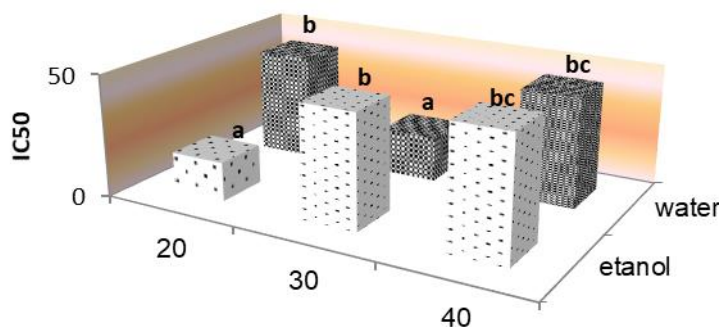
همان طور که در شکل ۷ نشان داده شده است، با افزایش شدت صوت، قدرت آنتی اکسیدانی کاهش یافت. نتایج آنالیز واریانس حاصله نشان داد که با افزایش میزان صوت و تغییر زمان بر روی مهار رادیکالی DPPH تاثیر معناداری در سطح مورد بررسی وجود داشت ($P < 0/05$). بالاترین قدرت رادیکال گیرندگی در زمان ۴۰ دقیقه و کمترین قدرت رادیکال گیرندگی در زمان ۳۰ دقیقه مشاهده شد.

بالاتر بودن فعالیت مهارکنندگی رادیکال آزاد DPPH را می توان به محتوای فنولی عصاره ها نسبت داد. در کل، افزایش غلظت ترکیبات فنولی به طور مستقیم میزان توانایی عصاره های مختلف را در مهار رادیکال آزاد افزایش می دهد. در غلظت های بالاتر ترکیبات فنولی، به دلیل افزایش تعداد گروه های هیدروکسیل موجود در محیط واکنش، احتمال اهداء هیدروژن به رادیکال های آزاد و به دنبال آن قدرت مهارکنندگی عصاره افزایش می یابد [۸] بنابراین می توان احتمال داد که در شدت های بالاتر فراصوت امکان تجزیه ترکیبات فنولی وجود دارد.

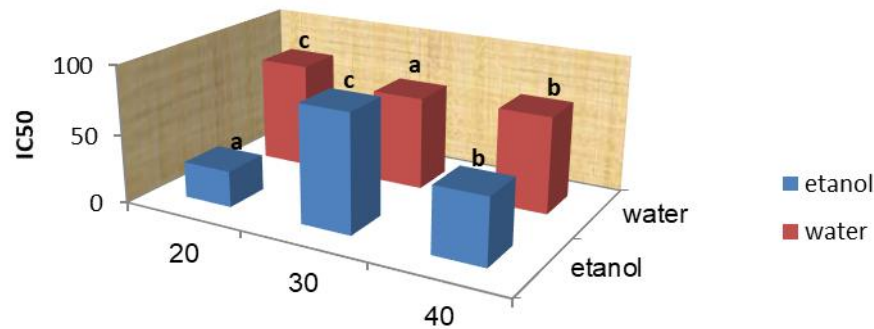
جایا پراکشا و همکاران فعالیت به دام اندازی رادیکال های آزاد هسته انگور را مورد بررسی قرار دادند و بیان نمودند که عصاره هسته انگور به عنوان یک آنتی اکسیدان اولیه از به وجود آمدن رادیکال های آزاد جلوگیری کرده و نیز با رادیکال های آزاد واکنش داده و آنها را پایدار می کند.

شکل ۷. میزان مهارکنندگی رادیکال های آزاد (DPPH) در شدت های مختلف و در زمان ۲۰ دقیقه

شکل ۸. میزان مهارکنندگی رادیکال های آزاد (DPPH) در شدت های مختلف و در زمان ۳۰ دقیقه

شدت صوت (کیلوهرتز)

شکل ۹. میزان مهارکنندگی رادیکال های آزاد (DPPH) در شدت های مختلف و در زمان ۴۰ دقیقه

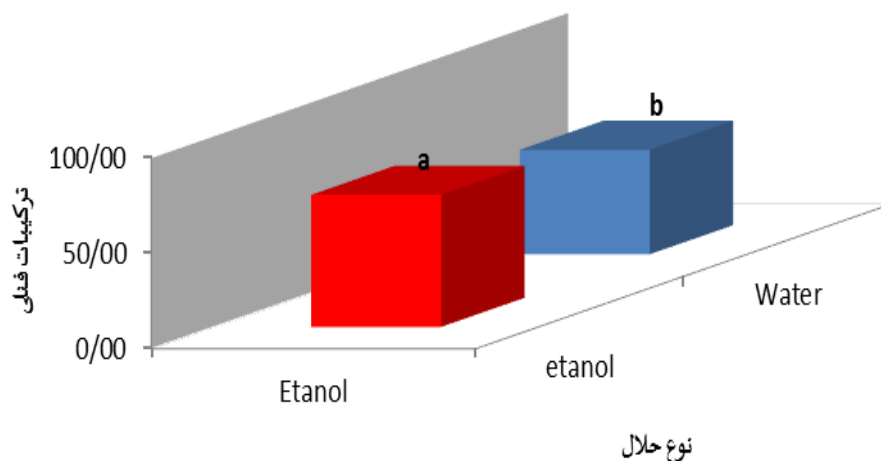
جدول ۳. مقایسه میانگین و اثرات خطی و متقابل میزان مهارکنندگی رادیکال های آزاد (DPPH) حاصل از دو روش استخراج آبی و اتانولی

فاکتور	درجه آزادی	Sum of Square	Mean Square	Sig
اثرات خطی	۸	۱۰۴۴۷/۷ ^a	۱۳۰۵/۹	۰/۰۰
IC50 ₁ اثرات متقابل	۸	۵۶۲۸۶/۲	۷۰۳۵/۸	۰/۰۰
زمان	۲	۱۱۲۶/۳	۵۶۱/۸	۰/۰۰
شدت صوت	۲	۷۰۷۳/۳	۳۵۳۵/۶	۰/۰۰
شدت صوت × زمان	۴	۵۱۷۶۴/۶	۱۲۹۲۸/۹	۰/۰۰
میزان خطا		۶۶۴۰۱/۱		
اثرات خطی	۱	۸۵۳۴/۴ ^b	۸۵۳۴/۴	۰/۰۰
IC50 ₂ اثرات متقابل	۱	۷۴۸۹۹/۳	۷۴۸۹۹/۳	۰/۰۰
زمان	۲	۵۳۰۳/۷	۲۶۵۱/۸	۰/۰۰
شدت صوت	۲	۲۶۳۱/۷	۱۳۱۵/۸	۰/۰۰
شدت صوت × زمان	۴	۵۱۰۵۵/۳	۱۲۸۶۳/۸	۰/۰۰
میزان خطا	۱۸	۸/۶۷		

۰/۹۴ = R²: A ۰/۹۹ = R²: B Fc50₁: حلال اتانولی. Fc50₂: حلال آبی.

۳-۵. آزمون DPPH (IC₅₀) عصاره پرکولاسیون

با توجه به شکل ۱۰، میزان مهارکنندگی اتانول بیشتر از آب می باشد. بنابراین با توجه به تعریف مهارکنندگی رادیکالی، قدرت آنتی اکسیدانی پرکولاسیون آبی بیشتر از اتانولی می باشد. اما این روش نسبت به روش اولتراسوند از راندمان پایین تری برخوردار است. با افزایش غلظت ترکیبات فنولی به دلیل افزایش تعداد گروه های هیدروکسیل موجود در محیط واکنش، احتمال اهداء هیدروژن به رادیکال های آزاد و به دنبال آن قدرت مهارکنندگی عصاره افزایش یافت. همچنین قابل ذکر است که هر دو تیمار آبی و اتانولی در سطح مورد بررسی دارای اختلافات معناداری می باشند.

شکل ۱۰. میزان مهارکنندگی ترکیبات در دو حلال آبی و اتانولی

۴. نتیجه گیری

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر حلال، زمان و شدت بر روی قدرت رادیکال گیرندگی در سطح $0/05$ معنادار است. همچنین اثر متقابل (حلال + زمان) و (حلال + شدت) و (شدت + زمان) بر روی قدرت رادیکال گیرندگی $p < 0/05$ بین دو فاکتور مورد بررسی یعنی استخراج آبی و اتانولی در زمان‌ها و شدت‌های مختلف دارای تاثیرات معنا داری بوده است، بطوریکه اثر شدت‌های مختلف اولتراسوند در زمان‌های مختلف بر عصاره اتانولی در سطح مورد بررسی دارای تغییرات معنی داری بود.

با توجه به جدول ANOVA در زمان ۲۰ دقیقه، با شدت صوت‌های مختلف، بیشترین و کمترین میانگین مربوط به شدت ۲۰ و ۳۰ کیلوهرتز بود (به ترتیب $162/5 \pm 0/7$ و $92/3 \pm 0/81$) (حلال اتانولی) و در تاثیرات متقابل زمان \times شدت و صوت \times نوع حلال (آب)، تفاوت‌های معناداری مشاهده شد، بطوریکه در زمان ۲۰ دقیقه در شدت صوت‌های مختلف بیشترین و کمترین میزان حضور ترکیبات فنلی در شدت ۳۰ و ۲۰ کیلوهرتز بود ($212/26 \pm 2$ و $142/5 \pm 2$) (عکس حلال اتانولی). در زمان ۲۰ دقیقه بیشترین میزان مهارکنندگی مربوط به نمونه اتانولی بوده و در شدت‌های بالاتر قدرت حلال آبی بالاتر می باشد.

بررسی نتایج مقدار کل ترکیبات فنولیک عصاره اتانولی و آبی تفاله انگور نشان داد که در هر دو روش پرکولاسیون و اولتراسوند کارایی حلال اتانولی در استخراج این ترکیبات به طور قابل ملاحظه‌ای بیشتر از حلال آبی است و عصاره اتانولی ترکیبات فنلی بیشتری نسبت به عصاره آبی دارد. با وجود این که حلال آب دارای راندمان عصاره گیری بالاتری نسبت به اتانل است، اما لزوماً این، به معنای استخراج بیشتر ترکیبات فنولیک نمی باشد. در حقیقت آب با توجه به قطبیت بالای خود، مواد جامد قابلیت استخراج بیشتری را نسبت به حلال اتانول استخراج کرده ولی حلال اتانول ترکیبات فنولیکی بیشتری را استخراج نموده است.

همچنین نتایج تجزیه واریانس حاکی از آن بود که روش استخراج تاثیر معناداری بر میزان کل ترکیبات فنولیک، بر حسب اسید گالیک دارد بدین صورت که روش اولتراسوند ترکیبات فنولیک بیشتری را نسبت به روش پرکولاسیون استخراج کرده است، استرس برشی حاصل از اولتراسوند باعث شکسته شدن مولکول‌های پلیمری بزرگ و استخراج بهتر ترکیبات فنولیک نسبت به روش پرکولاسیون می‌شود.

مقایسه میانگین تیمارها نشان داد که قدرت رادیکال گیرندگی ۵۰٪ عصاره‌ها در صورت استفاده از حلال آب نسبت به حلال اتانول بیشتر است. بالاترین قدرت رادیکال گیرندگی در زمان ۴۰ دقیقه و کمترین قدرت رادیکال گیرندگی در ۳۰ دقیقه مشاهده شد. علت اینکه حلال آبی قدرت رادیکال گیرندگی بالاتری نسبت به اتانول دارد این است که استفاده از آب برای استخراج، یک محیط کاملاً قطبی ایجاد میکند. در نتیجه برخی از ترکیبات فنولی با درجه قطبیت پائین کمتر استخراج می‌شوند. علاوه بر این عصاره‌های آبی حاوی ناخالصی‌هایی نظیر اسیدهای آلی، پروتئینها و قندهای محلول می‌باشند. اما اتانول و متانول همراه با آب توانایی بیشتری در استخراج ترکیبات فنولی دارند.

در زمان‌ها و شدت‌های مختلف میزان IC_{50} متفاوتی بدست آمد بطوریکه در زمان ۲۰ دقیقه بیشترین قدرت آنتی‌اکسیدانی مربوط به شدت ۲۰ کیلوهرتز در حلال اتانولی و آبی بود. میزان میانگین به ترتیب ۲۶/۸۱ و ۲۴/۶۴ بدست آمد. همچنین در زمان دوم و سوم نیز بیشترین قدرت آنتی‌اکسیدانی مربوط به شدت ۲۰ کیلوهرتز بود (کمترین میزان در سطح مورد بررسی ($p < 0.05$)). نتایج آنتالیز واریانس حاصله نشان داد که با افزایش میزان صوت و تغییر زمان بر روی مهار رادیکالی DPPH تاثیر معنا داری در سطح مورد بررسی داشت ($p < 0.05$). بالاترین قدرت رادیکال گیرندگی در زمان ۴۰ دقیقه و کمترین قدرت رادیکال گیرندگی در زمان ۳۰ دقیقه مشاهده شد.

بالاتر بودن فعالیت مهارکنندگی رادیکال آزاد DPPH را می‌توان به محتوای فنولی عصاره‌ها نسبت داد. در کل، افزایش غلظت ترکیبات فنولی به طور مستقیم میزان توانایی عصاره‌های مختلف را در مهار رادیکال آزاد افزایش می‌دهد.

در شدت ۲۰ کیلوهرتز، افزایش زمان استخراج سبب افزایش IC_{50} شد. در حالیکه در شدت ۳۰ و ۴۰ کیلوهرتز، افزایش زمان استخراج از ۲۰ به ۳۰ سبب کاهش IC_{50} و از ۲۰ به ۴۰ سبب افزایش IC_{50} گردید. که این میزان افزایش در شدت ۳۰ کیلوهرتز بیشتر از شدت ۴۰ کیلوهرتز بود. بیشترین میزان IC_{50} در شدت ۳۰ کیلوهرتز در زمان ۴۰ دقیقه مشاهده شد.

روند تغییرات اسید گالیک در شدت و زمان‌های مختلف با روند تغییرات IC_{50} متفاوت بود. به نحویکه در شدت‌های ۳۰ و ۴۰ کیلوهرتز افزایش زمان از ۲۰ به ۳۰ سبب افزایش و از ۳۰ به ۴۰ سبب کاهش GAE شد. بیشترین GAE در شدت ۲۰ و زمان ۴۰ دقیقه مشاهده شد.

۵. مراجع

- [1] G.M. William, C.X.Wang, and M. J. Latropoulos, *Food Chem. Toxicol.*, 28 (1990) 799 -806.
- [۲] ع. تفضلی، ج. حکمتی، پ. فیروز. انگور، انتشارات دانشگاه شیراز (۱۳۷۳).
- [۳] ش. زمردی، نگهداری، فراوری و کنترل کیفیت انگور، انتشارات سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی ارومیه (۱۳۸۴).
- [4] Matthäus, B., Antioxidant activity of extracts obtained from residues of different oilseeds. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 50(12) (2002) 3444-3452.
- [5] Chen, S.H., Huang, T.C., Ho, C.T. and Tsai, P.J., Extraction, analysis, and study on the volatiles in roselle tea. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 46(3) (1998) 1101-1105.
- [6] Blumberg, L.M., Comprehensive two-dimensional gas chromatography: metrics, potentials, limits. *Journal of Chromatography A*, 985(1-2) (2003) 29-38.
- [7] Pokorny, J., Yanishlieva, N. and Gordon, M.. Antioxidant in food . CRC Press . 1st ed. New York, U. S. A. (2001), pp 380-391.
- [8] Manach, C., Scalbert, A., Morand, C., Rémésy, C. and Jiménez, L., Polyphenols: food sources and bioavailability. *The American journal of clinical nutrition*, 79(5) (2004) 727-747.